

Nataon'ny Eveka Keith B. McMullin
Mpanolotsaina Faharoa ao amin'ny Episkôpà Mpiahy

Ny Lalan'ny Adidintsika

Ny adidy dia tsy mitaky fahalavorariana, fa mitaky kosa fabavitribana. Ny adidy dia tsy hoe izay rariny fotsiny fa tena izay feno hasina.

Feno fikorontanana izao tontolo izao. Fifandirana sy loza no hita eny rehetra eny. Indraindray ianao mieritreritra hoe tandindomin-doza ny fiainan'ny zanak'olombelona.

Raha naminany mikasika izao androntsika izao ny Tompo dia nilaza hoe: “Hihozongozona ny lanitra, ary koa ny tany; ary fahoriana be no hanjo ny zanak'olombelona, *fa ny oloko kosa dia botsimbiniho.*”¹ Tokony hahazo fahatokiana lehibe amin'izany fampantenana izany isika.

Na dia manakorontana tanteraka ny “filaminan'ny lalan[tsika],”² aza ireo loza, dia tsy tokony handrava mandrakizay ny fiainantsika izany. Afaka “manaitra [antsika] hahatsiaro”³ izany, “hamoha [antsika] ho amin'ny fahatsiarova [ntsika] ny adidi[ntsika] amin'Andriamanitra,”⁴ ary hitantana antsika izay “efa mby amin'ny lalan'ny adidi[ntsika].”⁵

Nampiasain'ny fianakaviana Casper ten Boom hiafenan'ireo olona izay nataon'ireo Nazi haza lambo ny tranonany tany Hollande nandritry ny Ady Lehibe Faha-II. Izany no fomba nanehoan'izy ireo ny fiainany ny finoana Kristianina izay narahany. Namoy ny ainy ny olona efatra tao amin'ny fianakaviana vokatr'izany fampiantranoana izany. Niaina zavatra mahatsiravina nandritra ny volana maromaro tao amin'ilay toby iray fanta-bahoaka izay

fanangonana gadra tany Ravensbrück i Corrie ten Boom sy ny rahavaviny, Betsie. Maty tao i Betsie—fa tafavoaka velona kosa i Corrie.

Tao Ravensbrück, dia nianatra i Corrie sy Betsie fa manampy antsika hamela heloka Andriamanitra. Taorian'ny ady dia tapa-kevitra i Corrie fa hizara izany hafatra izany. Nisy fotoana indray mandeha niresahany tamin'ny vondron'olona tany Allemagne izay nijalijaly vokatry ny ady. Ny hafatra napetrany dia hoe: “Mamela heloka Andriamanitra.” Tamin'izany no nahatonga ilay fahatokian'i Corrie ten Boom ho lasa fitahiana.

Nisy lehilahy iray nanatona azy. Fantany fa iray tamin'ireo mpiambina

masiaka tao amin'ny toby izany lehilahy izany. “Niresaka momba an'i Ravensbrück ianao tao amin'ny hafatra nataonao teo,” hoy ity lehilahy. “Mpiambina tao aho. Fa taty aoriana aho dia efa lasa Kristianina.” Nanazava izy fa nikatsaka ny famelan-keloka avy tamin'Andriamanitra tamin'ireo zavatra mahatsiravina vitany. Nanolotra ny tanany izy ary nangataka hoe: “Hamelahy koa ve ianao?”

Niteny i Corrie ten Boom avy eo hoe:

“Tsy nihoatra ny segondra vitsivitsy akory ny nijoroany teo—nanolorany ny tanany—kanefa toy ny ora maro izany tamiko raha teo am-pitolomana tamin'ny zavatra sarotra indrindra izay tsy maintsy nataoko aho.

“... Ilay hafatra milaza fa mamela heloka Andriamanitra dia misy... fepetra: dia ny hamelantsika ireo izay nanao heloka tamintsika. . . .

“... ‘Ampio aho!’ hoy aho nivavaka anakampo. ‘Afaka manolotra ny tanako aho. Vitako izany. Mba omeo ilay fahatsapana hamela heloka aho.’

“... Kirikirina aho, nefa nandeha ho azy ihany ny fanolorako ny tanako tamin'ilay nanolotra ny tanany tamiko. Rehefa nanao izany aho dia nisy zavatra nahavariana nitranga. Nisy hery tsapakao nanomboka teo amin'ny soroko, nidina nanaraka ny sandriko, ary tonga hatreny amin'ilay tananay nifandray. Avy eo izany hafanana manasitrana izany dia toa nanenika ny vatako manontolo ary nampirotsaka ny ranomasoko.

“Mamela anao amin'ny foko manontolo aho ranadahy!” hoy aho nitomany.

“Nifandray tanana nandritry ny fotoana elaela izahay, ilay mpiambina taloha sy ilay voafonja taloha. Tsy mbola nahatsapa ny fitiavan'Andriamanitra tena nahery vaika toy ny tamin'izay aho.”⁶

Ho an'ireo izay miezaka ny tsy hanao ratsy sy hiaina fiainana tsara, ireo izay miezaka ny hanana masoandro mibaliaka hatrany sy hitandrina ny didin'Andriamanitra, dia hihatsara ary hihatsara kokoa hatrany ny zavadrehetra na dia eo aza ny zava-doza mitranga. Nampiseho antsika izany lalana izany ny Mpamonjy. Raha avy teo Getsemane, dia teny amin'ny hazo fijaliana ary avy tao am-pasana, dia

nitsanganana tamim-pandresena lehibe Izy, ka nitondra fiainana sy fanantenana ho antsika rehetra. Mangataka amintsika Izy hoe: “Avia, manaraha Ahy.”⁷

Nanolotra izao hevitra izao ny Filoha Thomas S. Monson: “Raha toa ka te-handresy ny fisedrana mafy isika, dia tokony hitondra ny anjara birikintsika eo amin’ny fiainana foana. Raha toa ka te-hahatratra ny tanjontsika sy hiverina hiaina hiaraka amin’ny Raintsika any an-danitra isika dia tsy maintsy mitandrana ny Didiny sy maka tahaka ny fiainan’ny Mpamonjy eo amin’ny fiainantsika manokana. Amin’ny alalan’ny fanaovana izany dia tsy vitan’ny hoe hahatratra ny tanjontsika izay ny fiainana mandrakizay fotsiny isika fa koa hampivoatra lavitra kokoa sy hanatsara kokoa ny tany, izay tsy ho lasa toy izany mihitsy raha toa ka tsy *niaina sy nanatanteraka ny adidintsika*”⁸ isika.

Misy ireto teny manainga fanahy ireto ao amin’ny Baiboly Masina: “Ary rehefa re izany rehetra izany, dia izao no faran’ny teny: Andriamanitra no atahary, ary ny didiny no tandremo, fa *izany no tokony bataon’ny olona rebetra*.”⁹

Inona ary ity Zavatra Antsoina hoe Adidy ity?

Ny *adidy* izay resahiko eto dia ireo zavatra antenaina mba hataontsika sy

ny fanatratrarana ilay maha izy azy andrasana amintsika. Adidy ara-moraly ny miantso ny olona tsirairay sy ny fiaraha-monina hanao ny tsara, ny marina ary zavatra mendri-kaja. Ny adidy dia tsy mitaky fahalavorariana, fa mitaky kosa fahavitrihana. Ny adidy dia tsy hoe izay rariny fotsiny fa tena izay feno hasina. Tsy natokana ho an’ireo olona ambony na manana toerana ambony izany adidy izany fa kosa iankinan’ny fototra iorenan’ny fandraisana andraikitra, ny fahitsiana sy ny herimpo izay an’ny tena manokana. Maneho ny finoan’ny olona iray ny fanaovany ny adidiny.

Nilaza izao ny Filoha Monson mikasika izany: “Tiako sy hajaiko ilay teny manan-danja hoe *adidy*.”¹⁰ Ho an’ny mpikamban’ny Fiangonan’i Jesoa Kristy, ny lalan’ny adidintsika dia ny fitandremana ny fanekempihavanana izay ataontsika eo amin’ny fiainantsika andavanandro.

Ho an’Iza sy Noho ny Inona no tsy maintsy Hanaovantsika izany Adidy izany?

Voalohany, ho an’Andriamanitra, Raintsika any an-danitra, no hanarahantsika ny lalan’ny adidintsika. Izy no mpamorona ny drafity ny famonjena, “mpahary ny tany sy lanitra,” mpahary an’i Adama sy Eva.¹¹ Izy no loharano ipoiran’ny fahamarinana,¹² ny fitiavana

tonga vatana,¹³ ary antony isian’ny fanavotana amin’ny alalan’i Kristy.¹⁴

Hoy ny Filoha Joseph F. Smith: “Avy amin’[Andriamanitra] ny zavatra rehetra ananantsika. . . . Isika sy ny tenantsika dia tsy inona fa vongan-tanimanga tsy miaina ihany. Ny fiainana, ny faharanitan-tsaina, ny fahendrena, ny fandanjalanjana ary ny hery isainana dia fanomezan’Andriamanitra ho an’ny zanak’olombelona avokoa. Omeny ny tanjaka ara-batana ilaintsika isika ary ny tanjaka ara-tsaina koa. . . . Tokony haneho haja an’Andriamanitra isika amin’ny faharanitan-tsaina, ny tanjaka, ny fahatakarana, ny fahendrena ary ny hery rehetra ananantsika. Tokony hiezaka ny hanao ny tsara eto amin’izao tontolo izao isika. *Izany no adidintsika*.”¹⁵

Tsy afaka hanao ny adidiny amin’Andriamanitra ny olona iray raha tsy manao izany koa amin’ny Zanakalahin’Andriamanitra, dia ny Tompo Jesoa Kristy. Ny fanehoampanjana amin’ny iray dia mitaky ny fanaovana izany koa amin’ily iray hafa, satria ny Ray no nitaky fa amin’ny alalany sy amin’ny anaran’i Kristy no ahafahan’ny olona iray manatontosa tanteraka izany adidy napetraka taminy izany.¹⁶ Izy no Ohatra sy Mpanavotra ary Mpanjakantsika.

Rehefa manao ny adidiny amin’Andriamanitra ny lehilahy sy vehivavy, ny zatovolahy sy ny zatovovavy, dia mahatsiaro tena ho voasarika hanao ny adidiny eo amin’izy samy izy koa izy ireo, sy ho an’ny fianakaviany, ary ho an’ny Fiangonany sy ny fireneny, sy amin’ireo zavatra napetraka taminy mba hataon’izy ireo. Izy ireo dia takiana ao amin’ily adidiny mba hanandriana ny talentany sy hanaja ny lalana ary mba ho tonga olona tsara. Hanetry tena sy hanoa, ho malemy fanahy sy mora hihavanana izy ireo. Hiara-dalana amin’ny indrafo ny fahalalana onony ary hitarika ny fahavitrihana ny fankatoavana. Mirotsaka eo amin’izy ireo ny fiadanana. Lasa olo-marina ny olom-pirenena, lasa manao asa an-tsitraro ny fiaraha-monina ary lasa mpinamana ny mpiara-monina. Faly ny Andriamanitry ny lanitra, milamina ny tany ary lasa toerana tsaratsara kokoa izao tontolo izao.¹⁷

Ahoana no Hahafantarantsika ny Lalan'ny Adidintsika eo Anivon'izao Fahasarotana izao?

Mivavaka! Izany no fomba azo antoka indrindra ahafantaran'ny tsirairay izany. Izany no lalana mampifandray amin'ny any an-danitra ho an'ny olona rehetra. Ny Apôstôly Petera dia nilaza hoe: “Fa ny mason'ny Tompo dia mitsinjo ny marina, ary ny sofiny mihaino ny fitarainany.”¹⁸

Ny vavaka atao amim-panetren-tena, tsotra ary mitaona fanahy dia miteraka fitarihana masina ho antsika tsirairay izay tena ilaintsika tokoa. Nanolotra torohevitra i Brigham Young hoe: “Indraindray, dia toa miroanahana sy feno fiahiahiana ny olombelona . . . ; kanefa efa nampianarina isika fa *adidintsika ny mivavaka*.”¹⁹

Nampianatra i Jesoa hoe:

“Tsy maintsy miambina sy mivavaka mandrakariva ianareo fandrao miditra ao amin' ny fakampanahy; . . .

“Koa tsy maintsy mivavaka mandrakariva amin' ny Ray amin' ny anarako ianareo;

“Mivavaha amin' ny Ray ao amin' ny fianakavianareo amin' ny anarako mandrakariva mba hitahiana ny vadinareo sy ny zanakareo.”²⁰

Mba hampahomby ny vavaka atao dia tsy maintsy mirindra amin'ny draftiry

ny lanitra izany. Misy vokatra ny vavaka natao tamim-pinoana rehefa mirindra izany zavatra izany, ary izany firindrana izany dia misy rehefa entanin'ny Fanahy Masina ny vavaka. Milaza amintsika izay tokony hangatahintsika ny Fanahy.²¹ Raha tsy eo izany fitarihana lehibe izany dia voasarika “hangataka zavatra diso”²² isika, hika-tsaka ny sitrapon'ny tenantsika fotsiny fa tsy ny “Sitrapony.”²³ Toy ny maha zava-dehibe ny tarihin'ny Fanahy Masina eo am-pivavahana ny mahazava-dehibe ny fandraisana fahazavana avy amin'izany Fanahy izany koa eo am-pandraisana ny valin'ny vavaka. Mitondra fitahiana avy any an-danitra ny karazam-bavaka toy izany satria “fantatry ny Rai[ntsika] izay tokony ho [antsika], raha tsy mbola mangataka amin' aza hianareo”²⁴ ary mamaly ny vavaka amin-kitsimpo rehetra Izy. Ary amin'ny farany dia ny Ray sy ny Zanaka no mampanantena hoe: “Mangataha, dia homena hianareo; mitadiava, dia hahita hianareo; dõndõny, dia hovohana hianareo.”²⁵

Mijoro ho vavolombelona aho fa ny lalan'ny adidintsika dia voafaritra mazava amin'ny alalan'ny finoana tsy misy fisalasalana an'Andriamanitra, ilay Ray Mandrakizay, sy ny finoana ny Zanany lahy, Jesoa Kristy, ary ny finoana

ny herin'ny vavaka. Izany lalana izany dia tsy maintsy ho lalovan'ny zanak'Andriamanitra tsirairay avy izay tia Azy sy maniry ny hitandrina ny Didiny. Ho an'ireo tanora izany dia mitarika any amin'ny fahatontosana sy fiomanana ho an'ny tena manokana. Ho an'ireo olon-dehibe izany dia mitarika amin'ny fanavaozana ny finoana sy ny fanapahan-kevitra amin'ny zavatra atao. Ho an'ireo taranaka efa zokinjokiny izany dia mitarika amin'ny fananana tanjona sy ny faharetana ao anatin'ny fahamarinana hatramin'ny farany. Izany dia manome ho an'ireo mpanara-dia mahatoky tsirairay ilay tanjaky ny Tompo, sy miaro azy eo anatrehan'ny faharatsiana eo amin'izao andro izao, ary manome azy ilay fahalalana hoe “fa ny faran'ny zava-drehetra dia [ny fahatahorana] an'Andriamanitra sy [ny fitandremana] ny didiny: fa *izany no tokony hataon'ny olona rehetra*.”²⁶ Amin'ny anaran'i Jesoa Kristy, amena. ■

FANAMARIHANA

1. Mosesy 7:61; nampiana fanamafisana.
2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. 1939, 156.
3. Mõsià 1:17.
4. Almà 7:22.
5. Helamàna 15:5.
6. Jereo Corrie ten Boom, *A Chilling Encounter, Tramp for the Lord* (1974), 54–55.
7. Lioka 18:22.
8. Thomas S. Monson, nahazoana lalana ny fampiasana azy.
9. Mpitoriteny 12:13; nampiana fanamafisana.
10. Thomas S. Monson, “Duty Calls,” *Ensign*, Mey 1996, 43.
11. Jereo Fotopampianarana sy Fanekempihavanana 20:17–19.
12. Jereo Fotopampianarana sy Fanekempihavanana 93:36.
13. Jereo 1 Jaona 4:8.
14. Jereo Jaona 3:16; Helamàna 5:10–11.
15. Joseph F. Smith, tao amin'ny Tatitry ny Fihonambe, Ôkt. 1899, 69, 70; nampiana fanamafisana.
16. Jereo Mõrõnia 10:32–33; Fotopampianarana sy Fanekempihavanana 59:5.
17. Jereo Almà 7:23, 27.
18. 1 Petera 3:12.
19. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 45; nampiana fanamafisana.
20. 3 Nefia 18:18–21.
21. Jereo Fotopampianarana sy Fanekempihavanana 50:29–30.
22. Jakoba 4:3.
23. Jakoba 4:3.
24. Matio 6:8.
25. Matio 7:7; jereo koa Dikatenin'i Joseph Smith, Matio 7:12–13, ao amin'ny Bible appendix.
26. Mpitoriteny 12:13; nampiana fanamafisana.

